

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy, ngày 21/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1135

“TU PHƯỚC CHÍNH LÀ KẾT THIÊN DUYÊN VỚI TẤT CẢ CHÚNG SANH”

Chúng ta muốn độ chúng sanh thì chúng ta phải kết thiên duyên với chúng sanh, khi chúng sanh có cảm tình với chúng ta thì họ sẽ tin lời chúng ta nói. Hòa Thượng nói, nếu chúng ta muốn nhiều chúng sanh đến nghe chúng ta giảng pháp thì chúng ta phải kết thiên duyên với chúng sanh. Chúng ta kết thiên duyên với chúng sanh bằng cách chúng ta đến sớm quét dọn, chỉnh trang bàn ghế, đón người, chúng ta có thể tặng cho họ một viên kẹo hoặc một chai nước.

Ngày trước, khi bước qua năm mới những người giàu thường bố thí cho những người nghèo khó, nhà Phật gọi hành động bố thí này là “*Vô giá đại hội*”. “*Vô giá đại hội*” là dịp mọi người bố thí cho tất cả chúng sanh có duyên, tuyệt đối không tư lợi, không cầu phước báu. Họ làm với tâm thanh tịnh nên họ càng cứu giúp chúng sanh thì phước báu của họ càng lớn. Dịp Tết, chúng ta nên bố thí một cách vô điều kiện cho những người nghèo khổ để họ có một bữa cơm đoàn viên.

Một vị La Hán có công phu tu hành cao nếu không kết duyên với chúng sanh thì khi vị La Hán đi khát thực, bình bát cũng sẽ không có gì. Người không có duyên với chúng sanh thì chúng sanh sẽ không phát tâm cúng dường. Việc tu phước là vô cùng quan trọng! Chúng ta tu phước một cách vô điều kiện, khi chúng sanh khổ nạn thì chúng ta tự động, tự phát cứu giúp.

Người giàu có hiểu được việc tu phước thì phước báu của họ sẽ được tiếp nối. Đây chính là chúng ta tái tạo phước báu. Có những người rất giàu có nhưng họ không biết tái tạo phước báu, chỉ hưởng thụ, thỏa mãn danh vọng lợi dưỡng, khi phước báu hết thì họ sẽ lâm vào cảnh vô cùng bần hàn, khôn khó. Nhiều người có cuộc sống bần hàn nhưng vẫn rất tự tại, an vui không khôn khó. Trước đây, báo có đưa tin, có hai ông bà sống dưới gầm cầu, ông bà không có nhà nhưng đời sống của ông bà rất an vui, tự tại.

Hòa Thượng nói: **“Dù chúng ta làm bất cứ nghề nghiệp nào nếu chúng ta muốn sự nghiệp phát đạt thì chúng ta nhất định phải tu phước. Nếu chúng ta không tu phước thì sự nghiệp của chúng ta rất khó thành công, phát đạt”**. Chúng ta là ông chủ thì chúng ta phải nghĩ đến đời sống cơm ăn, áo mặc của công nhân, nghĩ đến đời sống hạnh phúc của các cộng sự. Nhiều công ty, xí nghiệp có nhà xưởng rất rộng lớn nhưng họ không nghĩ đến chỗ ở của công nhân. Nhiều doanh nghiệp thường đi cứu trợ ở các nơi để xây dựng hình ảnh cho doanh nghiệp, họ không cứu giúp người nghèo khổ một cách vô điều kiện. Trong nhà Phật nói: **“Tịnh tài, tịnh vật”**. Những của cái chúng ta ban tặng, cúng dường phải là tịnh tài, tịnh vật.

Hòa Thượng nói: **“Nhiều doanh nghiệp không thể phát triển, ngày càng lợi bại vì họ không biết tu phước. Tu phước chính là kết thiện duyên với tất cả chúng sanh. Chúng ta kết thiện duyên với mọi người thì chúng ta mới được mọi người ủng hộ, tôn trọng. Khi mọi người ủng hộ, tôn trọng thì họ sẽ toàn tâm toàn ý phục vụ cho sự nghiệp của chúng ta”**. Nhiều doanh nghiệp chỉ nghĩ đến lợi nhuận của mình mà không nghĩ đến đời sống của những người cộng sự.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa rất tin tưởng nhân quả. Người ngày nay xem thường, không quan tâm đến nhân quả. Người hiện tại không xem trọng nhân quả báo ứng nên không có cách nào có thể giúp họ!”**. Người xưa nói: **“Một nhà no ấm ngàn nhà oán”**. Dịp Tết này, nhà chúng ta ấm no, đầy đủ trong khi xung quanh mọi người nghèo đói thì họ sẽ oán trách chúng ta. Nếu chúng ta biết chia sẻ thì mọi người sẽ kính trọng, ủng hộ, nghe theo lời chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Ở thế gian, nhiều người ban đầu rất phát đạt nhưng chỉ một thời gian ngắn thì họ phá sản vì họ đã hưởng hết phước báu. Họ không biết tái tạo phước báu vì họ không biết đạo lý của nhân quả. Khi phước báu hiện tiền thì họ kinh doanh phát đạt nhưng lúc này họ lại không biết tu phước. Điều này vô cùng đáng tiếc!”**. Ở thế gian, nhiều người vô cùng giàu khó nhưng họ không quan tâm đến Cha Mẹ, anh em. Nhiều người trúng xổ số nên họ giàu lên nhanh chóng nhưng chỉ một thời gian ngắn thì họ đã tiêu hết tiền. Có được tiền là khi đó phước báu hiện tiền nhưng ngay lúc đó họ không biết tu phước, không biết tái tạo phước báu.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa, khi có hạn hán, thiên tai, bão lũ thì những người dư giả đều tự động, tự phát giúp người. Người xưa có tính tình thuần lương, nhân hậu”**. Người xưa dù không phải là người học Phật nhưng họ cũng tự động, tự phát giúp người. Ngày nay chúng ta

không thể phát tâm vì từ nhỏ chúng ta từ nhỏ đã được dạy “*tự tư tự lợi*” thì khi lớn lên chúng sẽ chỉ nghĩ đến bản thân.

Từ nhỏ, bà Hứa Triết đã nhìn thấy Mẹ làm việc bố thí, Mẹ của bà nhường cả mâm cơm cho một người đã nhìn đói ăn ba ngày. Đó chính là tâm vô duyên đại từ. Tâm vô duyên đại từ không tự nhiên có mà chúng ta phải được hun đúc từ nhỏ. Người xưa tính tình thuần lương, nhân hậu như trong “**Đệ Tử Quy**” nói: “**Phàm là người đều yêu thương. Che cùng trời ở cùng đất**”. Thầy Thái nói: “*Khi nhỏ, đồ ăn trong tủ lạnh nhà tôi lấy ra thì luôn dâng cho Ông Bà ăn trước. Nếu đồ ăn được lấy ra mà tôi được ăn trước Ông Bà thì không biết tôi đã thành người như thế nào!*”. Chúng ta phải rất cẩn trọng đối với hậu nhân. Chúng ta phải dạy con cháu trở thành những người thuần lương nhân hậu, biết quan tâm đến người, chúng biết quan tâm đến người thì chúng sẽ biết quan tâm đến Ông Bà, Cha Mẹ. Từ nhỏ chúng ta đã dạy trẻ “*tự tư tự lợi*” thì chính chúng ta sẽ là người nhận hậu quả đầu tiên.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu phước, kết thiện duyên với chúng sanh thì chúng ta làm lợi ích cho chúng sanh, đồng thời chúng ta cũng làm biểu pháp cho thế hệ sau**”. Khi trẻ nhìn thấy người lớn làm chúng sẽ học theo. Khi tôi còn nhỏ, bà nội ăn chay, niệm Phật nên tôi cũng làm theo mặc dù tôi chưa hiểu vì sao bà làm như vậy. Tôi làm theo bà nên thiện căn của tôi lớn dần. Mỗi lần có người đến nhà xin ăn thì bà nội tôi múc một chén gạo đưa cho họ. Chúng ta chia sẻ với chúng sanh thì những người xung quanh, con cháu cũng được giáo dục.

Người xưa nói: “*Cuộc đời con người cần có những tấm gương*”. Chúng ta phải làm ra làm tấm gương chân thành vì người lo nghĩ thì người khác cũng sẽ học theo chúng ta. Chúng ta chỉ làm cho dễ coi, chúng ta làm ra tấm gương “*danh vọng lợi dưỡng*” thì họ cũng bắt chước chúng ta. Chúng ta kết thiện duyên với chúng sanh đời này thì đời sau chúng ta mới có chúng sanh để tiếp cận. Có nhiều năm tôi phóng sanh rất nhiều chim cá, mọi người nói nếu những con cua, cá này đời sau được làm người thì tôi sẽ có vô số học trò. Chúng ta có thể kết duyên với người bằng cách tặng quà, phóng sanh.

Hòa Thượng khuyên chúng ta, bố thí phải hoàn toàn không điều kiện, chỉ cần có một cơ hội để lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải làm ngay, nếu không có cơ hội thì chúng ta chủ động tạo ra cơ hội. Chúng ta tích cực làm ra vật phẩm để mang tặng thì đó là chủ động tạo ra cơ hội. Chúng ta có cơ hội để tu phước thì đó là chúng ta may mắn. Nhiều người học Phật nhưng cũng không có tâm bố thí vô điều kiện. Chỉ cần một người phát tâm thì đã có hàng ngàn chiếc bánh

chung được gói, nếu có hàng ngàn người cùng phát tâm thì rất nhiều người sẽ có được lợi ích. Tôi rất ấn tượng với câu Hòa Thượng nói: **“Không phải ta thì là ai!”**. Những người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền phải làm ra tấm gương chuẩn mực nhất về sự bố thí, về sự tu hành ở nơi ba nghiệp. Chúng ta tu sửa bản thân để chúng ta làm ra tấm gương cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Bố thí pháp một cách thiết thực nhất không phải là in nhiều Kinh sách mà là chúng ta phải làm ra tấm gương. Chúng sanh ngưỡng mộ, kính phục chúng ta thì họ sẽ tự đến để cầu học”**. Chúng ta không cần phải đi giảng Kinh, nói pháp, chỉ cần chúng ta có đời sống chuẩn mực thì chúng ta đã làm ra tấm gương cho chúng sanh. Chúng ta làm ra tấm gương tốt chính là chúng ta đang tích cực tu phước.

Chúng ta tích cực tu phước theo lời Phật dạy đồng thời chúng ta cũng tích cực tu huệ. Chúng ta tu huệ bằng cách chúng ta làm tất cả những việc lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta giữ tâm mình thanh tịnh. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh để niệm Phật thì chúng ta chỉ cần niệm một vài câu cũng đã tương ứng với Phật. Nếu chúng ta không trở về được với tâm thanh tịnh thì chúng ta không thể tu huệ. Chúng ta phải phước huệ song tu. Nhiều người chỉ chấp vào tu phước hoặc tu huệ. Người xưa nói: **“A-La-Hán nếu không có duyên với chúng sanh thì khi đi khát thực cũng đi về tay không!”**. Chúng ta chỉ tu huệ, không tu phước thì khi chúng ta sắp vào Niết Bàn, chúng ta cũng không có người truyền thừa Phật pháp.

Tu phước chính là kết thiện duyên với tất cả chúng sanh, việc này rất đơn giản. Chúng ta tặng rau sạch nhiều năm nay mang lại lợi ích cho rất nhiều người đó là chúng ta kết thiện duyên với chúng sanh. Ban đầu, tôi cũng chưa biết phải làm gì, tôi chỉ khởi tâm muốn mang lại lợi ích cho nhiều người. Khi tôi được gặp được đĩa của Hòa Thượng thì tôi làm theo lời dạy của Ngài, Ngài nói muốn bố thí pháp một cách thiết thực nhất thì phải làm trang web, phải chia sẻ thông tin lên trên mạng. Lớp học của chúng ta gần 200 người, nếu gặp nhau học trực tiếp sẽ mất nhiều thời gian, công sức tổ chức lớp, chúng ta học Online rất thuận tiện. Quan trọng là chúng ta phát được tâm vì chúng sanh.

Chúng ta kiểm soát xem tâm chúng ta bao nhiêu % nghĩ cho chúng sanh, bao nhiêu % nghĩ cho mình. Nếu chúng ta nghĩ cho chúng sanh nhiều hơn cho mình thì tâm chúng ta sẽ tự tại. Mức độ tự tại phụ thuộc chúng ta nghĩ cho chúng sanh nhiều hay ít. Thí dụ chúng ta muốn ra đường nhưng chúng ta thấy đường đã đông rồi nên chúng ta không muốn ra đường nữa để không cản trở mọi người.

Người xưa nói: “*Người quân tử thấy lợi không màng, thấy khó khăn thì gánh vác*”. Chúng ta làm việc chúng sanh nhưng chúng ta không dính mắc trong tâm, chúng ta dùng tâm đó niệm Phật thì sẽ tương ứng với Phật. Chúng ta dùng tâm “*tự tư tự lợi*” niệm Phật thì chúng ta niệm nhiều đến đâu cũng không thể tương ứng với Phật. Nhiều người dùng tâm nghĩ về mình để niệm Phật, họ niệm mãi không có thành tựu nên họ không niệm nữa. Chúng ta phải làm ra tấm gương thật tốt để họ quay đầu. Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Hoàn thiện chính mình ảnh hưởng chúng sanh***”. Chúng ta hoàn thiện chính mình thì những người xung quanh sẽ được ảnh hưởng. Đó là chúng ta kết duyên với chúng sanh. Một ngày nào đó chúng ta thành Phật chúng ta mới có chúng sanh để độ.

Có người thắc mắc vì sao Hòa Thượng có pháp duyên thù thắng như vậy, Hòa Thượng nói: “*Tôi có pháp duyên thù thắng vì đi đến đâu tôi cũng chỉ cần pháp toà để giảng pháp!*”. Hoà Thượng không cần bông lộc, không cần ai quy y với Ngài. Nơi nào chúng ta đến mà họ được lợi ích thì họ sẽ hoan hỷ mời chúng ta đến. Ngày Tết chúng ta nên quan tâm đến những người xung quanh, những người chúng ta có duyên để họ cũng có được cái Tết an vui!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!